

Samulin joululaulu

Sävellys: Samuli Mänttari

Sanat: Samuli Mänttari

Samulin Joululaulu

Kun taas paukkuu ja ulvovat sudetkin yötä haukkuu
On kylmä tuuli vallannut maan vielä enkelitkin
pysyy piiloissaan.
Siellä on myös tietenkin hän joka näkee kaiken
ja viel enemmän.
Häneen luottaa voi jokainen siitä joulu on
merkinä rakkauden.

Väliosa: Kirkkauden jos vain näkisin, uskoisin, luottaisin
odottaakin mä jaksaisin.

Suljen ovesta haan vanhan mökkini saranat valittaa vaan.
Tuskin pystyn käymään ees nukkumaan koska tulevaa en
kuitenkaan mielestäin saa.
Olen yksin enkä muuta mä voi metsä humisee kylmästi
se korvissa soi.
Silti jaksan jäädä odottamaan koska tiedän että
se palkitaan.

Väliosa: Kirkkauden jos vain näkisin, uskoisin, luottaisin,
odottaakin mä jaksaisin.

KERTO: Viimeinkin kun joulu jo on, tunnen enkelten
näyttävän auringon.
Kuinka voikaan mua lämmittää, kylmä lumi
jonka mä leijuvaan nään.
Viimeinkin kun joulu jo on, nään enkelten
näyttävän auringon.
Kuinka voikaan mua lämmittää, kylmä lumi
jonka paisteessa auringon nään.

SAMULIN JOULULAULU

Larghetto $\text{♩} = 63$

A1 *mf*

Kun taas

Hm A7 Em⁶ F#7 Hm (7)

pakkasen paukkuja ulvovat sudetkin Hö — tä haukkuu. On kylmä tuuli

Hm (7) G F#7 Hm (A)

vallannut maan, vielä enkelitkin pysyy pii — los — tsaan. Siellä

(7) (6) G A7

mf

on myös tietenkäin hän joka nä — kee kaiken ja viel' enemmän. Hänee'

D F#m Hm (7) Em C#° A7

mf

luot — taa voi jokai — nen, siitä joulu on merkkinä Pakkan den. Kirkeka

Hm (A) (7) (6) G A7

u — den jos näki — sin, uskoi — sin, luottai — sin, odot

Bb C7 F C7

taa — kin mä jaksai — sin

Sul — jen övestä haan, vanhan

dim \oplus A^2 *mf*

$Bb7$ $A7$ Hm (F) Hm (F)

mökkini saranat Jalittaa vaan. tuskin pystyn käymään ees' nukkumaan, koska

$C^{\#}$ $\#2$ Hm (A) (F) (6)

tulevaa en kuitenkaan mielestä saan. Olen yksin enkä muuta mä voi, metsä

$C^{\#}$ $A7$ D $\#m$ Hm (F)

mf

humisee kyl-mästi se korvissa soi. Silti jaksan jäädä odottamaan, koska

Em $C^{\#0}$ $A7$ Hm (A) (F) (6)

mf

tiedän että se pal-ki-taan. Kirkeä-u-den jos näki — sin, uskoi

$C^{\#}$ $A7$ Bb $C^{\#}$

— sin, luottai — sin, odot — taa — kin mä jaksai

F $C^{\#}$ $Bb7$

dim

- sin. Viimein — kin kun joulu jo on, tunnen enkelten näyttävän

A7 Dm Bb7 C7

au — rin-gon. Kuinka voikaan mua lämmit — tää kylmä lumi jonka mä

F C7 Bb Bb^b Gm Gm7 C7

leijuvan nään. Viimeinkin kun joulu jo on, näen enkelten näyttävän

A7 Dm Bb7 C7

au — rin-gon. Kuinka voikaan mua lämmit — tää, kylmä lumi jonka päistessä

F C7 Bb Bb^b Gm Gm7 C7

aurin-gon nään

Da Capo **A1** al

A7

Coda Pianolla Fine

— sin

A7 Dm